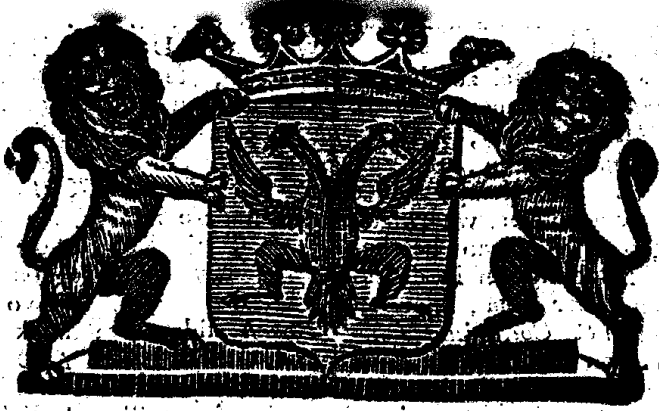

ARNHEMSCHE

COURANT.

Donderdag

den 18 October.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Dinsdag den 16. October.

Deze zitting is besteed tot het onderzoeken der geloofsbrieven van de nieuwe leden, en het benoemen van drie kandidaten voor het voorzitterschap...

FRANKFORT, den 14. October.

Volgens brieven van Grieksche kooplieden, zouden de Fransche en Engelsche vlootvoogden in de Levant, aan de regering te Napoli di Romania de volgende verklaring gedaan hebben: 1.) Het traktaat tusschen de drie mogendheden, Frankrijk, Engeland en Rusland, is aan de gezanten te Konstantinopel ingezonden geworden; 2.) Zij hebben den last om hetzelfde aan den Grooten Meer voor te leggen; 3.) Welke van de drie mogendheden het ook gelukke, de goedkeuring der Porte te erlangen, zal men het daarvoor houden, dat zij aan elk gegeven is; 4.) Een wapenstilstand zal de inleiding tot elke onderhandeling zijn; 5.) Griekenland moet onpartijdig zijn, dat de mogendheden hetzelfde begunstigen; 6.) De Onder-Koning van Egypte is van de besluiten der drie mogendheden ontfikt geworden; 7.) Twaalf linesschepen, vier van elke mogendheid, zijn den waarborg van het traktaat; 8.) De Grieksche regering moet zich van Napoli di Romania verwijderen; 9.) De vertegenwoordigers der drie eilanden, Hydra, Spezzia en Ipsara, zullen de regering vergezellen, om haar uit welke personen zij ook besta, te ondersteunen; 10.) De vertegenwoordigers der katholieken zullen mede in de regering geroepen worden; 11.) De regering moet de rust en goede orde overal zoeken te handhaven; 12.) Alle Candioten, die de eilanden van den Archipel tot last zijn, moeten dezelve verlaten of zich aan de wetten onderwerpen; 13.) De regering moet maatregelen nemen, dat lord Cochrane geene vijandelijkheden plege, zoo lang de bemiddeling en de wapenstilstand duren; 14.) De twee admiraals zijn gemagtigd, voor den derden, namelijk den Russischen, te onderhandelen.

Dit Conz wordt den 23. September het volgende geschreven: De heer, luitenant Cochrane, neef van den admiraal, heeft hier de tijding gebracht van de te Navarino gedane ontschepping van 4000 Arabische voetknechten en 500 ruiters.

Het schijnt, dat de verrigtingen der Engelsche, Fransche en Russische eskaders zich vooreerst daartoe zullen bepalen, om geenerlei onderneming of beweging van de zijde der Turksch-Egyptische vloot toe te laten, noch ook het uitloopen uit de havens, waar zij zich thans bevinden, onder welk voorwendsel dit zijn moge. Een Tunisch fregat, hetwelk tot die vloot behoort, wilde Navarino verlaten; doch een der Engelsche fregatten, die de haven blokeren, gelastte hetzelfde terug te keeren. De Tuniers sloegen er geen acht op en wilden hunne vaart vervolgen; het Engelsche fregat begon te schieten; nadat er eenige kanonschoten gevallen waren, besloten de Tuniers naar de haven terug te keeren.

Er zijn lieden, die het daarvoor houden, dat men de Egyptenaren opzettelijk in de Grieksche streken heeft laten aankomen op land, om op eens van de geheele vijandelijke magt meester te zijn. Dit vermoeden vindt bij sommigen nog al ingang, wijl men algemeen overtuigd is, dat de mogendheden op deze wijs de zaak wegens den oorlog tusschen de Turken en Grieken op eens wenschen te zien afgedaan, om niet door dezelve in een gewigtiger onderling geschil gewikkeld te worden.

Van den 15. October.

Volgens handelsberigten uit Konstantinopel, van den 20. September, zou de Sultan den grootvizier gelast hebben, om eenen buitengewonen divan bijeen te roepen, ten einde dezelve meening over de voorstellen der drie mogendheden, ten aanzien van Griekenland, te vernemen. Daarbij zou echter in overweging moeten genomen worden, of die voorstellen niet slechts een voorwendsel zijn, om het gansche Ottomanische rijk in Europa in de waagschaal te stellen. Handelsberigten van den 17., die den 22. te Bucharest ontvangen zijn, maken insgelijks melding van een dergelijk bevel van den sultan, en men voegt er bij, dat een Engelsch koerier door die stad gekomen was, om de tijding naar Londen over te brengen. In een berigt uit Bucharest van den 30. September wordt gemeld, dat brieven uit Konstantinopel van den 20. verzekeren, dat de Porte zich wat toegevend begint te toonen.

De Grieksche regering heeft, bij een publicatie van den 21. Augustus, het traktaat der drie mogendheden bekend gemaakt, onder bijvoeging, dat de wapenstilstand van de zijde van Griekenland aangenomen is. De Grieken worden daarbij vermaand tot eensgezindheid en gehoorzaamheid aan de regering. Hoezeer de twist te Napoli di Romania geëindigd is, zal zij echter haren zetel naar Aegina verleggen. De regering geeft ten slotte te kennen, dat de bemiddelende mogendheden zullen medewerken om de orde in Griekenland te handhaven.

De Oostenrijksche Beobachter van den 9. meldt, dat, volgens berigten uit Calamo, lord Cochrane de beide eilanden Vasiladi en Anatolico (bij Missolonghi) zou vermeerderd hebben.

PARYS, den 13. October.

Men maakt de opmerking, dat slechts Frankrijk en Engeland zich tegenwoordig om Spanje bekommeren, en Rusland zich geheel van de Spaansche aangelegenheden heeft losgemaakt, sinds duidelijk de toelig is gebleken, om het staatsbestuur in Spanje geheel naar den wil der geestelijkheid te schikken.

Sedert den opstand in Catalonie heeft het dagblad, hetwelk te Lijon door jezuiten uitgegeven wordt, zich ook over de inquisitie laten hooren,

op de volgende wijze: De heer de Maistre en een onzer eerwaardigste gedeputeerden, de heer Clausel de Coussergues, hebben de rechtbank der inquisitie regt laten wedervaren, en zeer juist verklaard, dat zij de regtvaardigste, de godsdienstigste en de zedelijkste van alle Europeische vierscharen is.

Van den 15. October.

Het ministeriele avondblad behelst heden de volgende tijdingen uit Spanje: Barcelona 4 October. Op den togt over Balaguer beynad zich het rijktuig des Konings te midden van zeven bataljons. De rebellen hadden eene engte in de nabijheid van die plaats bezet. De generaal Manso zong er met zijne troepen te gelijk met den Koning aankomen. Het geleide des Konings was er het eerste. Er werden eenige geweer-schoten op de voorhoede gedaan. Zoodra de Koning dit hoorde, steeg hij te paard, trok den degen, en stelde zich aan het hoofd der bataljons, die op de rebellen aanvielen; deze hielden geen oogenblik stand, maar verstroofden zich in alle rigtingen. Dit voorbeeld van Z. M. heeft de woepen zeer aangevuurd.

Madrid 8 October. De junta van Manreza heeft zich onderworpen, en de rebellen leggen overal de wapens neder. De Koning heeft twee hoofd-officieren der koninklijke vrijwilligers, die wegens hunne overtrevene gevoelens bekend zijn, uit Madrid verbannen. De nuntius van den Paus is in den avond van den 7 te Madrid aangekomen.

De Fransche zeemagt voor Algiers heeft den 4 een eskader, dat de haven uitgezeild was, teruggedreven.

Den 25. September hebben zich de Fransche en Engelsche admiraals in de tent van Ibrahim-pacha begeven en hem berigt, dat, vermits de Porte de bemiddeling afgeslagen had, zij order ontvangen hadden, om met der daad een wapenstilstand daar te stellen en den weerstand daartegen te vernietigen. Ibrahim heeft dit berigt zeer bedaard aangehoord en geantwoord, dat hij orders van de Porta zou vragen en middelerwijl de vloot Navarino niet zou verlaten, hoe hard dit hem ook mogt vallen, daar hij juist den oorlog door eenen aanval op Hydra dacht ten einde te brengen.

ANTWERPEN, den 15. October.

De volgende vertrouwelijke brief is door Zijne Excellentie den minister van binnenlandsche zaken aan de gouverneurs der provincien gezonden: BAUSSEL DEN 5. October 1827.

Ik heb het niet ondienstig geacht, om bij de toezending van een exemplaar der tusschen den Koning en Zijne Heiligheid op den 8. Julij gesloten overeenkomst, eenige vertrouwelijke mededeelingen te doen, over den samenhang der onderhandeling, waarvan deze overeenkomst het gevolg is.

U H. Ed. G. zal daarvan zoodanig gebruik maken, als naar omstandigheden gepast zal geoordeeld worden.

De overeenkomst bepaalt, bij artikel 3, de wijze van benoeming der bisschoppen. Dan de tusschenkomst des Konings in deze benoeming zal zich niet enkel bepalen tot dat gene, wat bij dezen artikel wordt vastgesteld: men is overeengekomen, dat de kapittels bij eene afzonderlijke breve van Z. H. zullen worden gelast, om vooraf aan Z. M. te vragen, welken persoon Hoogstdezelve tot den openstaanden stoel zou wenschen voorgedragen te hebben, ten einde de kapittels overeenkomstig het verlangen des Konings te doen handelen. Hierdoor is de invloed des Konings op de benoeming der bisschoppen genoegzaam gewaarborgd, en de Koning heeft deze vergunning van den Heiligen Vader wel met erkentelijkheid willen bejegenen, door eene wijziging te maken in de beginselen noemens het onderwijs van jonge lieden, die zich aan den priesterstand toewijden. Z. M. heeft bewilligd, dat het huijwonen van het Collegium Philosophicum, hetwelk tot nu toe verplichtend was, alvorens de godgeleerde studien te beginnen, thans slechts facultatief zal zijn; niet dat Z. M. het daar voor wil gehouden hebben, van het hoofdkenbeeld der oprigting van het Collegium Philosophicum te hebben afgezien; verre van daar: Hoogstdezelve is meer dan ooit overtuigd van het nut of liever van de noodzakelijkheid van diepe en grondige kundigheden in de onderscheidene vakken der menschelijke wetenschappen, voor de jonge lieden, die zich aan de heilige dienst toewijden; en meer dan ooit is de Koning ook overtuigd van de pligten, die op Hoogstdezelven rusten, om zorg te dragen voor het belangrijk stuk van het openbaar onderwijs; maar Z. M. heeft gemeend, hetzelfde oogmerk langs andere wegen te kunnen bereiken; en dat vooral de nieuwe kerkvoogden, meer doordrongen van de wezenlijke behoeften der jonge kweekelingen, zich ligtelijk met het gouvernement zullen verstaan, om met gemeen overleg de wijze en het bestuur van hun onderwijs te regelen. Het was voornamelijk om die reden, dat Z. M. zoo veel belang gesteld heeft in eenen werkdagen invloed op de benoeming der Bisschoppen. In de aanspraak (allocutie) van den Heiligen Vader aan het consistorie van den 17. September, welke door de dagbladen is bekend gemaakt, en door U H. Ed. G. daarin zal zijn opgemerkt, spreekt de Paus van de concessie opzettelijk het Collegium Philosophicum; maar hij voegt er bij, dat het onderwijs der jonge geestelijken geheel onafhankelijk uit de handen der bisschoppen zal zijn. Dit laatste is minder naarwkeuring en vereischt eenige opheldering. Bij de bulle van den 16. der kalende van September, wordt wel het onderwijs in de Seminarie geregeld, en zij heeft inderdaad eene strekking om hetzelfde uitsluitend aan de bisschoppen over te laten, maar deze bulle is slechts door Z. M. in zoo verre aangenomen, als dezelve met 's lands wetten bestaanbaar is. De uitvoering dezer bulle moet dus gefoet worden aan de beginselen, bij de wetten vastgesteld, en daarmede overeenstemmings in geen geval mag daarop inbreuk gemaakt worden. Niets dus is te dien opzichte in de tegenwoordige orde van zaken veranderd. Bovendien is de aanspraak een stuk, geheel afgescheiden van de overeenkomst, die gaat van slechts eene der onderhandelende partijen, welke voor de andere niet verbindend is.

Daar nu de Koning zijne hoop op eene toekomstige rust in deze zaken gesteld heeft in de oprechte en rechtschapen medewerking van kundige en verlichte bisschoppen, volgt daaruit noodzakelijk, dat de uitvoering van de overeenkomst zal worden uitgesteld tot aan de bezetting der thans openstaande bisschoppelijke stoelen: ook hieromtrent is men het eens geworden. Ik acht het niet overtollig U H. Ed. G. te kennen te geven, dat middelerwijl alle bestaande verordeningen, opzigtens het onderwijs

